

Biz artıq məcburi köçkün deyilik!

Həsənovlar ailəsi səbirsizliklə işğaldan azad olunan Hadruta köçəcəkləri günü gözləyir

Doğulduğum, ailəmə, babalarımın, dədələrimin, dədələrimin dədələrinin yaşadığı TORPAQ! Biz artıq qaçqın, məcburi köçkün deyilik! Xeyallarımız gerçək olur. Bizim keçirdiyimiz duyğuları ifadə etməyə heç bir söz, söz birləşməsi, ifadə, cümlə yoxdur.

9 oktyabr 2020-ci ildə ordumuzun Dağlıq Qarabağa doğru zəfər yürüşü sayəsində Azərbaycanın tarixi ərazisi olan Hadrut qəsəbəsinin işğaldan azad olunması xəbəri yayıldı. Hər kəsin sevinc dolu göz yaşları ilə bölüşdüyü bu xəbəri eşidən kimi yaxın rəfiqəmin ailəsinin məhz bu qəsəbədə olduğu yadıma düşdü. Sevincimizi bölüşmək üçün Həsənovlar ailəsinin evinə üz tutdum. Evdə sözün əsl mənasında qələbə sevinci yaşanır... Ümidə deyir ki, 27 ildir ki, biz hələ belə bayram görməmişdik: "Anadan olduğum Hadrut qəsəbəsi Azərbaycanın ən qədim ərazilərindən biridir, ailəmiz üçün işə babalarımın və onların babalarının doğma yurtdur. Bütün ailə üzvlərimiz demək olar ki gözünü orada açıb böyüyüb. Mən də Hadrut qəsəbəsində doğulmuşam. Doğma yurdumuzun azad olunması xəbəri yayılanda evimizdə əsl bayram əhval-ruhiyyəsi yaşandı".

"DİNC İNSANLARA YÖNƏLƏN VƏHŞİLİYİ GÖRDÜKÇƏ BİR QANADIMIZ SINIRDI"

Ümidə və ailəsi Hadrutun alınması xəbərlərini təkrar-təkrar oxuyub telekanallarda göstərilən kadrlara dəfələrlə saniyə-saniyə baxır: "Lakin Ermənistan tərəfindən raket zərbələri ilə vurulan dinc əhalimizin dərdi və ağrısı bu sevinci tam yaşamağa imkan vermirdi. Doğulduğum, ailəmə, babalarımın, dədələrimin, dədələrimin dədələrinin yaşadığı TORPAQ! Biz artıq qaçqın, məcburi köçkün deyilik! Xeyallarımız gerçək olur. Keçirdiyimiz duyğuları ifadə etməyə heç bir söz, söz birləşməsi, ifadə, cümlə yoxdur. Atam, anam bu kadrlara dəfələrlə saniyə-saniyə baxırlar. Yeni bir sözlə, ürəyimiz qanad açıb uçur. Amma uçarkən də Gəncə, Ağcabədi, Bərdə, Beyləqan, Tərtərdə dinc insanlara yönələn vəhşiliyi gördükçə bir qanadımız sınırı. Sözün həqiqi mənasında həm sevincdən, həm kədərdən ağlayırdıq.

Şanlı ordumuzun əməliyyata başladığı ilk gündən bizim evdə heç kim yatmır...

Həsənovlar ailəsinin Azərbaycan ordusunun Qarabağ uğrunda apardığı əməliyyatın ilk günündən etibarən başqa mövzusu və marağı yoxdur. Cəbhədən xəbərləri intizarla gözləyən Ümidə və valideynləri həтта gecələr də yatmır: "Sentyabrın 27-dən etibarən bizim evdə heç kim demək olar ki yatmır. Nə anam yatır, nə atam yatır, nə mən yatı-

ram... Qardaşımın da fikri ancaq xəbərlərdə, cəbhədədir. Yuxulayan kimi də tez oyanıb bir-birimizdən yeni xəbərlərin olub-olmamasını soruşuruq".

"ƏMİNƏM Kİ, QƏLƏBƏ BİZİM OLACAQ!"

Ümidənin atası Qəhrəman kişi da 90-cı illərdə cəbhədə döyüşüb və müharibə veteranıdır. Həтта 1994-cü ildə atəşlə bağlı razılışma imzalananda cəbhə zona-

ma eyni zamanda Gəncəyə, Tərtərə, Bərdəyə atılan raket zərbələri nəticəsində həlak olmuş, yaralanmış və öz evlərini itirmiş insanlarımızın ağrısına şərikdir: "Düzdür, bu günü biz uzun illərdir ki, səbirsizliklə gözləyirdik və torpaqlarımızın qayıtmasına inanırıq. Lakin indi sevincdən gözümüzə və qulağımıza inana bilmirik. Buna baxmayaraq, ermənilərin bizim dinc

sında qalır və ancaq 95-də ailəsinin yanına qayıdır. Qəhrəman Həsənov Qarabağda ilk könüllü batalyonunun yaradıcılarından biridir: "Qarabağda gedən ən şiddətli döyüşlərdə iştirak etmişəm. Komandir olduğum batalyonda 5 milli qəhrəman, canını qucağımda tapşırən çoxlu sayda döyüş yoldaşlarım var. Buna görə də bu günlərdə ordumuzun şanlı Qarabağ yürüşünü göz yaşları və qurur hissi ilə izləyirəm. Hadrutun yayılmış görüntülərinə dəfələrlə baxmışam. Əminəm ki, Qələbə bizim olacaq.

İmkan olan kimi əlbəttə ki doğma yurdumza gedəcəyik. Bir dəqiqə belə gözləmək istəmirik. Əminəm ki dövlətimiz, dövlət başçımız oraya qayıdan əhali üçün gözəl şərait yaradacaq, lakin biz şəraiti və rahatlığı da fikirləşmirik. Doğma torpağımıza qayıdıb ağacın altında belə yatmağa hazırıq. Təki biz oraya qayıdaq. Atamın qəbri də Hadrutdadır. Anamı isə burada dəfn eləmişik. Onun ən böyük arzusu o idi ki, doğma torpağına qayıtsın. Çox təəssüf ki, səhəti ona bu günü görməyə imkan vermedi. İlk işim də o olacaq ki, rəhmətlik valideynlərimi doğma torpağımızda qovuşdurum".

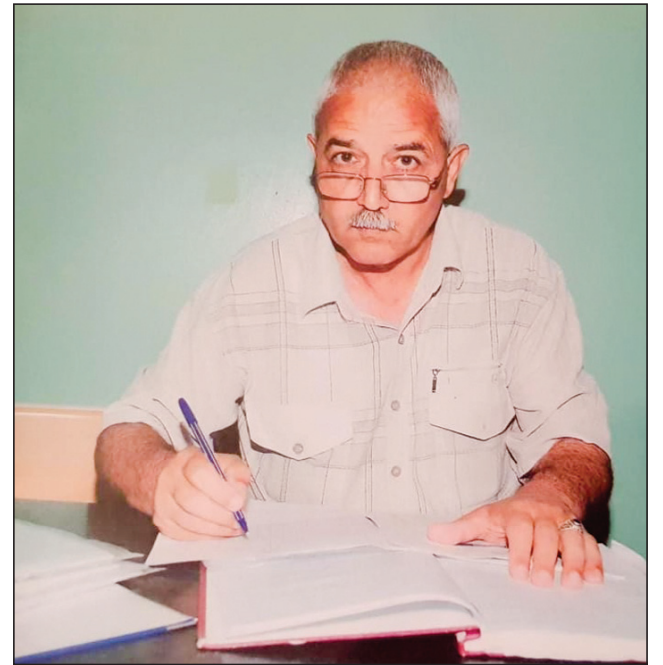
"BU ANI XƏYALLARDA YAŞAYIRDIQ"

Ümidənin anası Gülbahar xanım deyir ki bu anı yalnız xeyallarında yaşayıb. Am-

əhalimizə çəkdiyi vəhşi hücumları bərdə xəbərləri eşidəndə çox üzülürük. Gəncədə, Tərtərdə, Bərdədə baş vermiş hadisələrdən əzab çəkmiş ailələrə görə ürəyimiz ağrıyır. Ermənilərin bizim günahsız insanlarla apardığı mübarizə bizi təəccübləndirmir. Gəncəyə atılan raket nəticəsində yaralanan uşaqlara, evsiz qalan ailələrə baxıb özümüzə yer tapa bilmirik. Mən də ermənilərin bu vəhşiliyi nəticəsində evimi itirmiş bir insan kimi, bir ana kimi bu haqsızlığa dözə bilmirəm və xalqımızın ürək ağrısını hiss edib yaşayıram".

"GÖZƏLİM HADRUTU BİR GÜNDƏ BÜTÜN DÜNYA TANIDI"

Ümidə xanım özünü artıq məcburi köçkün hesab etmir. 30 il davam edən qaçqın statusuna axır ki son qoyuldu. O əmindir ki, Qarabağ torpağından məcburi köçən bütün soydaşlarımız tezliklə öz yurduna qayıdacaq: "Məndən "Qarabağın harasındansa?" soruşanda - "Hadrutdanam" deyirdim, çox insan tanıyırdı. Mən də açıqlama verirdim ki, bəs Üzeyir Hacıbəyli ni oxumusunuz? Əgər oxumusunuzsa, Qori seminariyasını bitirdikdən sonra müəllim kimi fəaliyyətə başladığı kənddənəm, Azıx mağarasının 11-12 kilometrliyində yerləşən, sonradan da rayon statusunu alan torpaqdan. Üzeyir Hacıbəylinin əsərlərində bu ad çox keçir.

O vaxt Cəbrayıl qəzasının Hadrut kəndi adlanırdı. Rəhmətlik nənəmsə həmişə Ağoğan deyirdi. Bizim evimiz Haxulluda idi. Düzdür, mən Hadrutda anadan olsam da, oradan gedəndə yaşım çox az idi. Təbii ki oralar yadıma gələn də çox dumanlı gəlir. Yalnız valideynlərim danışanda mənəm o yerlər yadıma gəlir, xeyallarım da canlandırram. Lakin bu müharibənin dəhşətlərini mən heç vaxt unutmuram. Gözəl Hadrutu bir gündə bütün dünya tanıdı. Biz Hadrutdan köçəndə evimiz yanımdı, əşyasız ancaq paltarımızı götürüb oranı tərk etməyə məcbur olduq. İndi isə biz artıq məcburi köçkün deyilik! Buna da çox sevinirik və inanırıq ki, Qarabağ torpağından məcburi köçən bütün vətəndaşlarımız tezliklə öz yurduna qayıdacaq".

"HEÇ KƏS "MƏNİM QARABAĞDA EVİM YOXDUR" DEMƏSİN"

Həsənovlar ailəsi doğma Hadruta qayıtmaq böyük səbirsizliklə gözləyir, həтта planlar qurub, oranın bərpa işlərində də fəal iştirak etmək arzusundadır. Ümidə xanım deyir ki, Qarabağ hamımızın evi və hamı oranı öz evi hesab etməlidir: "Ailəməzin adından deyirəm, evimizi otel edəcəyik, torpaq yerimizdə də bir otel tikəcəyik, vətən uğrunda can vermiş şəhidlərimizin övladları istədikləri vaxt gəlib qala, istirahət edə biləcəklər. Biz də onlara qulluq edəcəyik, çünki onlara borcumuz böyükdür. Onların atasının canından keçdiyi yerlərdə biz yalnız öz rahatlığımıza baxa bilmirik. Başqa da, Qarabağ hamımızdır, heç kəs "mənim Qarabağda evim yoxdur" deməsin. Şəxsən bizim ailənin evini öz eviniz bilin!".

"DÖVLƏT BAŞÇIMIZA VƏ İGİD AZƏRBAYCAN ORDUSUNA İNANIRIQ!"

Ümidə xanım əmindir ki, Azərbaycan bayrağı tezliklə Şuşada, Xankəndidə dalğalanacaq. Bunun əsas səbəbi də xalqımızın dövlət başçımızın və ordumuzun ətrafında sıx birləşməsidir: "Əlbəttə ki qələbə bizim olacaq və Azərbaycan bayrağı tezliklə Şuşada, Xankəndidə dalğalanacaq. Çünki xalqımız Prezidentimiz və şanlı ordumuzun ətrafında birləşib cəbhə və qələbə üçün əlindən gələni etməyə hazırdır. Allah Azərbaycan əsgərlərini qorusun, işğal altında olan bütün torpaqlarımızı düşməndən azad etsinlər".

Aygün ƏZİZ